

Antwoord aan Dr. van Geijtenbeek.

Als Dr. v. G. op het congres de 20 minuten gebruikt had voor een demonstratie van zijne lepels, inplaats voor het voorlezen van een gedicht, dat met het onderwerp afdruk nemen en capillaire krachten niets te maken had, dan geloof ik, dat hij zeker niet na enkele minuten tot 3 maal toe in de reden zou zijn gevallen, maar dat de collega's aandachtig gedurende een half uur zijn voordracht zouden hebben gevolgd.

Dat de prothese, die Dr. v. G. draagt aan alle eischen voldoet, zal geen onzer betwijfelen, maar is daarmee dan reeds het absolute bewijs voor zijne stelling geleverd?

Ik geloof, dat er vele kunstgebitten gedragen worden, die niet lege artis zijn vervaardigd, en waarmee toch de dragers ervan kunnen spreken en hun twaalf-uurtje gebruiken. De gebitten, die in het kastje te kijk hingen waren naar mijn en veler anderen oordeel naar het uiterlijk zeer middelmatig, en zouden alleen onze bewondering hebben kunnen opwekken, als wij ons van de goede functie en de krachtige bevestiging hadden kunnen overtuigen. Ik zeg dat niet om hatelijk te zijn, maar om Dr. v. G. te toonen, dat hij zich niet mag verschuilen achter de tegenwerping „er was geen tijd en gelegenheid om het bewijs voor mijne stelling te leveren”. Ook anderen hebben zich op dat congres de moeite gegeven hun werk te demonstreeren in den mond van patiënten. Dat niemand zich de moeite gaf om iets te vragen, was het gevolg van de voordracht zelve, die niemand au sérieux nam. Dit is weer geen hatelijkheid, geachte Dr. v. G., maar de waarheid.

Nu nog iets over de stelling „*haken en zuigkamers zijn niet noodig, doch wel schadelijk*”, die de geachte inzender thans uitvoeriger zal verdedigen.

Deze verdediging berust dan op de bewering, dat hij gedurende 8 jaren zijne stelling toetste aan de praktijk, haar, niettegenstaande vele moeilijke oogenblikken, trouw bleef, en ten slotte de zekerheid verkreeg, dat zij onaanvechtbaar is, en niemand in staat zal zijn hem die zekerheid te ontnemen.

Ik zal dan ook niet trachten het onmogelijke te bereiken. Mijne bestrijding had ten doel aan te toonen: 1e. dat niet een goede gipsafdruk alleen het goed vastzitten van een gebit beheerscht; 2e. niet alle zuigapparaten te verwerpen zijn; 3e. dat wij in vele gevallen nut van goed vervaardigde en oordeelkundig aangebrachte metalen klemmen kunnen hebben, mits wij er voor zorgdragen dat èn steuntanden èn klemmen voldoende worden gereinigd.

Deze punten heeft Dr. v. G. naar mijn bescheiden meening onvoldoende bestreden.

Wat het gipssnijden betreft, wil ik Dr. v. G. doen opmerken, dat het afdruknemen met gips in de laatste jaren algemeen geschiedt volgens de methode, zooals Angle haar beschrijft en K ö r b i t z en de V r i e s aan hunne leerlingen onderwijzen. Bij deze methode worden geen wollen draden of vezels gebruikt, maar wordt de harde gips met een daarvoor bestemd mes gesneden. Zij, die deze wijze van gipssnijden beheerschen, hebben geen behoefte aan de afdruklepels van Dr. v. G.

Dr. v. G. geeft een verkeerde uitlegging aan mijne woorden. Ik heb niet gezegd, dat ik meen dat hij het niet noodig acht een voorbehandeling *van den patiënt* te doen voorafgaan.

Ik zeide: Dr. v. G. stelt dus op den voorgrond *een juiste afdruk*, waarna hij dan een juist model kan maken. Op dit

model maakt hij dan (zonder het eenige verandering te doen ondergaan, want daarover gewaagt hij niet) zijne plaatprothese *zonder eenige bevestiging*.

Ik heb het dus niet over eene voorbehandeling *van den patiënt* maar over eene voorbehandeling *van het model*. Ik mag toch veronderstellen, dat als Dr. v. G. het hechtvermogen van de prothese ook aan andere momenten zou toeschrijven, dan aan het juiste afdrucken alleen hij daarover met een enkel woord zou hebben gesproken. Het is zoo gemakkelijk te zeggen een prothese wordt door mij lege artis gemaakt, maar juist de toepassing van de kunstregelen geschiedt zoo verschillend en daardoor zal het resultaat ten slotte ook zeer verschillend zijn (dit geldt ook voor den Stentsafdruk).

Dr. v. G. meent, dat een wijziging aan het juiste model (d. i. hier het model zooals hij het verkrijgt uit de niet gewijzigden gipsafdruk) het effect vermindert. Ik ben zoo vrij met hem in deze van meening te verschillen.

Om het rijden van de plaat te voorkomen, moet er rekening worden gehouden met het comprimeeren der zachte deelen, en de resorptie der processus alveolaris.

Dat men door een overkapping van een kies de beetvlakte noodwendig moet verhoogen is mij niet duidelijk. Ik zou zoo zeggen, dat we toch eerst zoo'n kies kunnen prepareren, en zorgen dat de beet niet verhoogd wordt.

Dat men in Utrecht de studenten geen prothesen met zuigapparaten laat maken vind ik begrijpelijk, want in de eerste plaats moeten de studenten leeren, een prothese, zonder bevestigings-hulpmiddelen, zoo goed mogelijk te vervaardigen, opdat zij zullen begrijpen, dat alleen zoo'n hulpmiddel in bijzondere gevallen mag worden toegepast. Ik heb ook niet beweerd, dat wij *altijd* haken en zuigkamers voor de bevestiging noodig hebben, dan zou ik dezelfde fout begaan als Dr. v. G., die beweert ze altijd te kunnen missen.

Ik hoop dat Dr. v. G. dit antwoord niet zal beschouwen

als een poging om hem onaangenaam te zijn. Ik heb voor den ouderdom altijd respect, maar meen voor mijne overtuiging op mijn gebied vrij te mogen uitkomen, zelfs al is Dr. v. G. het niet met mij eens.

J. M. KLINKHAMER.
